

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 1. Deum unum existere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

CONSIDERATIONES CHRISTIANÆ.

pro singulis Anni diebus.

AUGUSTUS.

DIES I.

Deum Unum Existere.

I.

St Deus. Hæc veritas per se videtur evidens: nec est, nisi ingenium stupidum, quod eam ignorare, nec cor, nisi corruptum, quod de ea dubitare queat. Hæc

veritas sensu, & ratione aded percipitur, ut eam argumentis firmare velle, sit, ut videtur, eandem obscurare: consensus omnium populorum, in omnibus locis, & temporibus, quantumvis in omnibus alijs inter se discrepent, id satis, superque demonstrat. Id nobis dictat natura, quæ nec mentiri, nec a falso præjudicio proficisci potest. Res

G 4

sa-

Augustus. sanè non est ficta : veluti vniversale quoddam Philosophicum fingimus. Sensus, imaginatio, & cupiditates, quæ sunt fallorum præjudiciorum fontes, huic unius Dei Ideæ non favent, cùm eam potiùs directò impugnent. Homo, qui ob animi sui corruptelam ad hanc naturæ vocem surdus, & stupidus est, ista sua stupiditate confirmat, Deum esse, sed Deum vindicem. Opinio unius duntaxat hominis sensui totius generis humani opposita, tam insolens quiddam est, ut non nisi è cæcitate quadam, & pæna divinitus inflicta proficisci possit. Homo corruptus dubitare vult, an Deus sit, propterea, quòd Deus infinitè purus cordi impuro molestus sit. Et tu, mi Deus, ut te vindices, eum in dubio suo hæerere sinis : sed hoc dubium ei pacem non affert, quam in medio vitiorum suorum quærit. Dubitare poterit; sed persuadere sibi nunquam poterit, Deum non esse. Fuitne unquam uspiam verus aliquando Atheus?

II. Homo, ut convincatur, Deum esse, oculos duntaxat ad contemplandum vniversum aperire debet : omnia, quæcunque videt, ei prædicant, Deum aliquem esse. Immensus iste globus, quem supra capita nostra amœnâ quadam harmoniâ, & tam
be-

Bene ordinatis revolutionibus gyrari con-
spicimus; astra, quæ huic inserta ob suam
magnitudinem, venustatem, & splendo-
rem tam admiranda, motu suo tam rapida,
in suis perjodis tam exacta, in suis vicissi-
tudinibus tam constantia, in suis effectibus
tam prodigiosa sunt, an non prædicant
gloriam tuam Domine omnibus ijs, qui ad
tam claram vocem surdi esse non volunt?
tot plantæ, quæ conspiciuntur in terra,
quarum quævis certis pollet viribus; tot
metalla, quorum quodvis certis usibus ser-
vit, tot animalia, quæ omnia suum habent
instinctum, tot, ut vocant, agentia inclina-
tionibus tam diversa, & sæpè opposita,
concorditer tamen laborant, & ad eundem
finem tendunt, dum clamant ad omnes, qui
aures, ne veritatem percipiant, non obtu-
rant. *Ipse fecit nos; & non ipsi nos.* Op-
positio illa quatuor Elementorum, quæ ob
ipsam suam discordiam cum omnibus alijs
creaturis concentum quodammodò effi-
ciunt, & mutuis inter se pugnis serviunt
tuendæ huic unioni, è qua Universi con-
servatio pender; hæc, inquam, oppositio,
an non ostendit nobis, eum mente destitu-
tum esse, qui non cognoscat, hæc omnia a-
liud quid non esse, nisi opus quoddam ra-
tionis supremæ? cui unquam in mentem

*Celi enarra-
rant glo-
riam Dei
Psal. 28. 23.*

Psal. 99. 3.

Augustus. venit, palatium quoddam magnificentum, secundum omnes artis regulas extructum, superbissima supellectili exornatum, picturis prorsus stupendis instructum, casu, & concursu fortuito quarundam atomorum conflatum esse? quodnam palatium accedit ad elegantiam, magnificentiam, proportionem, & ad accuratorem illam, quæ in structura mundi videtur? quis igitur istius esse potest architectus, nisi tu, mi Deus! atque hoc, cæco tribuere casui, an non ipsa cæcitas est?

*Signatum est
super nos
lumen vultus
tui, Domine.
Psalm. 4. 7.*

III. Homo, ut te, Domine, cognoscat, oculos solummodò aperiat, seque ipsum contueatur. Quid admirabilius hac multitudine, hac elegantia, hac dispositione, hac proportione, hac congruentia, quam inter se habent tot organa, materiâ, figurâ, situ, motibus, functionibus tam diversa; quæ tamen concentu tam mirabili, & certo ad eundem tendunt finem? quis te non videt, mi Deus, in omnibus his, quæ videntur? si verò in me ipsum descendo, animam meam consideraturus, quæ vestigia, quæ argumenta veritatem Dei efficaciter demonstrantia ibi non invenio? universalis illa, & quod consequens est, naturalis inclinatio ad bonum; universalis illa aversio à malo, annon probant, existere primum ali-

aliquem, & vniversalem motorem, qui hocce motus omnibus hominibus imprimat? illi conscientiae angores, qui faciunt, ut in certis actionibus nosmetipsos secretò condemnemus, etsi nullus hominum nos arguat, an non efficiunt, ut sentiamus existere iudicem aliquem supremum, à quo non concedatur appellatio? oculorum in caelum elevatio, quae omnibus miseris, etsi de eo non cogitent in suis calamitatibus, solennis est, annon sat, superq; testatur in caelo Deum esse, qui nobis succurrere possit? annon continuus ille cordis motus, qui illud excitat ad quaerendam semper felicitatem suam, quam in possessione bonorum omnium, quae in terra sunt, nulla ratione consequitur; cum illud satiare nesciant, annon, inquam, abundè ostendit, ejus capacitatem esse quodammodo infinitam, & praeter bonum infinitum nihil esse, quo id repleti queat? & quòdnam est hoc supremum bonum, nisi tu, mi Deus, qui solus satiare nos potes?

Frequenter tibi met occine: existit Deus: nulla veritas nos magis in officio continere, atque ad id, si ab eo recessimus, revocare, in miseris nostris nos consolari, & in propositis animare potest.

Invisibilia ipsius à creatura mundi, per ea, quae facta sunt, intellecta conspiciuntur.

Rom. I. v. 20.

Ne-

Augustus. Nemo Deum negat, nisi, cui, expedit, Deum non esse. *Aug.*

DIES II.

Veram Aliquam Religionem esse.

I.

SI Deus est, Religionem etiam aliquam esse oportet. Quid est Religio? est commercium quoddam Deum inter, & homines, in quo Deus hominibus cognoscendum se præbet, & homines Deum glorificant. Annon hominibus te cognoscendum præbuiſti, Domine? an non potentia, sapientia, benignitas tua manifestatæ fuere in operibus tuis? annon etiam hominis officium est, necessariò te glorificare? hoc autem est exercitium Religionis: si enim te cognoscimus, mi Deus, an non simul cognoscimus, te infinitè perfectum esse? an igitur ab officio te laudandi, & amandi nos eximere possumus? an non cognoscimus, te naturam esse supremam, nulli subjectam, & cui omnia subsunt? an non igitur debitum divinæ tuæ Majestati cultum præstare obligamur? vel interiùs per orationem, vel exteriùs per sacrificium?

an